

Socializar o ben común. Proposta ante a socialización da corrupción

Bernardo Pérez Andreo

1.- Introducción

Corrupción é un termo que empeza a non ter un significado preciso nestes tempos de posverdade. Asistimos a un proceso de socialización da corrupción que, no caso de España, vén desde o réxime anterior e establécese como norma social nos anos noventa. Neste proceso, o concepto foi variando o seu significado, tense resignificado, de xeito que hoxe non se axusta á realidade sinalada outrora polo termo.

O problema da corrupción é estrutural, non unha mera realidade individual, por iso é polo que as solucións deben ser igualmente estruturais e non só persoais. Non chega con pretender ampliar a lei ou dedicar máis recursos á loita contra a corrupción, trátase de levar a cabo un cambio de estrutura social, política e económica para que a corrupción desapareza da nosa sociedade. Por iso, é imprescindible facer unha boa análise que nos diga que corrupción é a que padece a sociedade española, para despois realizar un diagnóstico dos seus males e propoñer o remedio.

Se o mal é estrutural, os remedios deberán ser a grande escala, mais implicando todos os chanzos sociais. Deberemos ter presente o proceso que nos levou a esta situación, repasando brevemente a historia da corrupción en España, polo menos os últimos vinte anos. Isto permitiranos facer unha proposta de *metanoia* social e individual que nos leve á reconfiguración da orde moral desde cinco ámbitos: a educación, a familia, os medios de comunicación, a política e a economía.